

Jeg nævne, at man ved Jagtlovens Behandling i Rigsdagen i Begyndelsen af 90erne begrundede dette Privilegium med, at Christian den Syvende i 1796 havde givet lignende Privilegier paa to af de frisiske Vesterhavsoer, Før og Amrom, og det var under Hensyn til den Begunstigelse, som var ydet Øboerne dér, at man gik til at yde en lignende Begunstigelse med Hensyn til Fuglekøjerne paa Fanø. Det forekommer mig dog at være en meget stor Begunstigelse, man her yder Enkeltmand, idet det ikke alene er en Begunstigelse for selve Fuglekøernes Vedkommende, men det forbydes at drive Jagt i en Afstand af $\frac{1}{4}$ Mil fra Land udfor disse Fuglekøjer. Nu blev der ganske vist af Ordføreren for det radikale Parti, nuværende Raadsformand Kofoed, her ved Behandlingen af Jagtlovsforslaget i 1920 gjort gældende, at man burde ikke kritisere disse Fuglekøjer som Morderhuler, hvor man tilintetgjorde Vildtet, og det havde ikke stor Betydning i Retning af Formindskelse af vor Fuglebestand, saaledes som det er Tilfældet f. Eks. ved Limfjorden og vist ogsaa ved andre Fjorde, hvor man skyder fra Kajak med Skydeskærm, idet de Ænder, der fangedes i Fuglekøjerne paa Fanø, fortrinsvis var Ænder, der slet ikke yngede her i Landet, men kom her paa Træk. Det var ikke fortrinsvis Graaænder, tværtimod de 90 pCt. af de Ænder, der fangedes derovre, var Ænder, der ikke yngede her i Landet, saa der var ingen Grund til at yde denne Art særlig Beskyttelse. Men hvis det er rigtigt, gælder det samme om Skydning fra Kajak med Skydeskærm. Jeg fremdrog det Forhold og pegede paa, at der var sket en meget betydelig Reduktion af Fuglebestanden ved Limfjorden, og jeg tør hævde, at det skyldes i høj Grad den Jagtmaade, man har indført dér: Skydning fra Kajak med Skydeskærm. Men dér gælder det samme, at det er ikke fortrinsvis Graaanden, man jager, men en Mængde andre Arter af Ænder, saa hvis Begrundelsen for at give dette Privilegium paa Fanø er fyldestgørende, gælder det i samme Grad for Jagt fra Kajak med Skydeskærm.

Jeg skal nu gaa over til at omtale en ny Institution, der foreslaas indført gennem § 21. Det foreslaas, at der skal oprettes et Jagtnævn, som skal bestaa af 6 Mand. Formanden for Nævnet vælges af Landbrugsministeren, og saa vælges der et Medlem for hver af følgende 3 Foreninger: Dansk Jagtforening, Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark og Dansk ornitologisk Forening, og endelig vælges der et

Medlem af de samvirkende danske Landboforeninger og et Medlem af de samvirkende danske Husmandsforeninger. Alle disse Medlemmer vælges paa 6 Aar. Jeg er ikke sikker paa, at det er nødvendigt at faa et saadant Jagtnævn. Det, som Nævnet skulde beskæftige sig med, er i Virkeligheden Fredningstiden, idet sidste Stykke af § 20 siger, at Landbrugsministeren er bemyndiget til „efter Indstilling fra Flertallet af det i § 21 omtalte Jagtnævn for et i Indstillingen nærmere fastsat Tidsrum, dog ikke udover 3 Aar, at forlænge de i § 17 b. og § 18 b. nævnte Fredningstider eller paabyde fuldstændig Fredning af den paagældende Dyreart. Disse særlige Fredningsbestemmelser kan indskrænkes til at gælde for enkelte Landsdele.“ Hvis vi faar dette Jagtnævn, og Landbrugsministeren faar denne Bemyndigelse, vil det med andre Ord sige, at det er Fredningsbestemmelserne, Jagtnævnet skal træffe Bestemmelse om, idet § 17 b. og § 18 b., som ærede Medlemmer vil se, angaar Fredningsbestemmelserne, § 17 b. for Raabuk, Raa, Hare og Kron- og Daahind og § 18 b. for en Række Fuglearter. Jeg ved meget vel, at der kan siges som Begrundelse for et saadant Forslag, at naar man nu ikke har haft Jagtloven til Revision siden 1894 — den er altsaa over 25 Aar gammel —, kunde der være Grund til at give Landbrugsministeren en Bemyndigelse til at ændre Fredningsbestemmelserne. Men vil det da ikke være bedre at træffe en Ordning, hvorved der gives Landbrugsministeren en saadan Bemyndigelse, uden at der oprettes et Jagtnævn af den Art, der her omtales? Det skulde jeg dog tro.

§ 27 indeholder Forbud mod at drive Jagt efter Solens Nedgang undtagen paa Trækfugle. Jeg har altid stillet mig lidt tvivlende overfor Forbud af den Art, der her er Tale om. Hvordan Rigsdagens øvrige Partier stiller sig til det Spørgsmaal, skal jeg ikke udtale mig om, og indenfor mit eget Parti er der forskellige Opfattelser af det. Jeg ved meget vel, at de, der ikke har Lejlighed til at udøve Nattejagt, kritiserer den paa det skarpeste og fordømmer den paa det stærkeste, hvorimod de, der har Lejlighed til at øve Nattejagt, ikke er nær saa kritiske, de finder den fuldt forsvarlig. Naar man er gaaet saa haardt frem mod Nattejagten, er det ud fra den Begrundelse, at der let kan forekomme Vaadeskud, og det er naturligvis rigtigt. Jeg har dog, som sagt, nogen Betænkelighed ved at gaa med til at forbyde Nattejagt. Jeg skal villig indrømme, at hvis man forbyder Jagt om Natten for Haarvildtets